

Zapraszamy na najbliższe seminarium z cyklu „Perspektywy współczesnej fenomenologii”

17 listopada (piątek) 2017 r.

Seminarium współorganizowane przez Instytut Filozofii i Socjologii PAN

Seminarium będzie poświęcone debacie nad książką

Andrzeja Gielarowskiego,

pt. Kryzys kultury – kryzys człowieka.

Fenomenologiczna krytyka kultury: Husserl, Lévinas, Henry

Wydawnictwo WAM, Kraków 2016, ss. 642.

Warszawa, Pałac Staszica, ul. Nowy Świat 72, sala 154, godz. 17:00

Kontakt:

dr Daniel Roland Sobota (IFiS PAN)
dsobota@ifispan.waw.pl; tel. 502618470

Głównymi recenzentami książki są: **prof. Jacek Migasiński** (UW) oraz **dr Monika Murawska** (ASP w Warszawie).

ANDRZEJ GIELAROWSKI – doktor habilitowany filozofii; adiunkt Wydziału Filozoficznego Akademii Ignatianum w Krakowie; Dyrektor Instytutu Kulturoznawstwa na w/w Wydziale. Kierownik Katedry Filozofii i Teorii Kultury. Zainteresowania naukowe i obszary badań: filozofia kultury, filozofia religii i dialog międzyreligijny, filozofia człowieka (fenomenologia, hermeneutyka, filozofia dialogu). Publikował m.in. na temat myśli M. Bubera, G. Marcela, F. Rosenzweiga, E. Lévinasa, M. Henry, J. Tischnera, P. Ricoeura, R. Girarda oraz filmów K. Kieślowskiego. Opublikował dwie książki autorskie: *Kryzys kultury – kryzys człowieka. Fenomenologiczna krytyka kultury: Husserl, Lévinas, Henry* (Kraków 2016) oraz *Tajemnica obecności. Bycie i intersubiektywność w filozofii Gabriela Marcela* (Kraków 2013). Autor kilkunastu artykułów naukowych oraz redaktor naukowy czterech prac zbiorowych: *Odczarowania. Człowiek w społeczeństwie* (Kraków 2008; z T. Homą i M. Urbanem); *Michel Henry – fenomenolog życia* (Kraków 2010; z R. Grzywaczem); *Między przedmiotowością a podmiotowością. Intencjonalność w fenomenologii francuskiej / Entre l'objectivité et la subjectivité. L'intentionnalité dans la phénoménologie française* (Kraków 2011; z R. Grzywaczem); *Wobec metafizyki. Filozofia-sztuka-film* (Kraków 2012; z U. Tes). Redaktor naukowy serii wydawniczej Instytutu Kulturoznawstwa Akademii Ignatianum w Krakowie pt. *Humanitas. Studia Kulturoznawcze* oraz współredaktor (z P. Janikiem) filozoficznej serii wydawniczej Instytutu Filozofii Akademii Ignatianum w Krakowie pt. *Universum Philosophiae*.

Kryzys kultury – kryzys człowieka. Fenomenologiczna krytyka kultury: Husserl, Lévinas, Henry, Wydawnictwo WAM, Kraków 2016.

Streszczenie:

Przedmiotem analiz prowadzonych w tej pracy jest, zainicjowana przez późnego Husserla, filozofia troski o człowieczeństwo, która swą kontynuację znalazła w myśli fenomenologicznej Lévinasa oraz w fenomenologii życia Henry'ego. Tak Husserl, jak i Lévinas oraz Henry stwierdzają kryzys kultury i człowieczeństwa, mając na uwadze obronę tego sposobu bycia człowieka, który można uznać za prawdziwie ludzki. Chociaż każdy z nich inaczej rozumie ten najbardziej ludzki sposób istnienia, to wszyscy podkreślają, że, w wyniku przemian jakie niesie ze sobą kultura wyrastająca z nowożytności, jest on zagrożony.

Zakres analiz dotyczący poglądów wskazanych wyżej filozofów ograniczony jest celem pracy, jakim jest zarys fenomenologicznej krytyki kultury wraz z wynikającą z niej filozofią kultury. W koncepcjach, które zostały poddane badaniu w rozprawie, pojawia się bowiem wspólna im diagnoza wskazująca, że kryzys kultury wyraża się w kryzysie egzystencji człowieka. Pytanie o bycie człowieka w kulturze pozwala przedstawić zarówno pewien spójny program krytyki kultury, jak również fenomenologiczną filozofię kultury. Temu ostatniemu zagadnieniu został poświęcony rozdział stanowiący próbę syntezy fenomenologicznych krytyk kultury poddanych analizie w rozprawie. W ostatnim rozdziale przedstawiono wybrane aspekty analizowanych koncepcji w świetle krytyki. Wspólne omawianym spojrzeniom na kulturę jest wskazanie, iż apogeum kryzysu kultury europejskiej przypada na epokę nowożytną lub wynika z założeń wypracowanych w tym okresie. Dlatego szczegółowe badania istoty kryzysu kultury w fenomenologii poprzedza zarys nowożytnego paradygmatu kultury akcentujący kluczowe dla tematu rozprawy ujęcie człowieczeństwa. Celem pracy nie jest jednak wyłącznie analiza pewnych koncepcji filozoficznych w ich historycznym rozwoju, lecz także studium możliwości pokonania kryzysu kultury. Do tego konieczne jest zbadanie konkretnych propozycji ideowych pozwalających na znalezienie wyjścia ze stanu kryzysu. Studium filozoficzne, które ma wykroczyć poza badanie historii filozofii w poszukiwaniu własnego rozwiązania kryzysu kultury i kryzysu człowieka podejmuje się określenia kluczowych pojęć. Do głównych pojęć rozprawy należy nie tylko pojęcie kultury, lecz także pojęcia kryzysu i człowieczeństwa. Są one analizowane w różnych kontekstach pracy, dzięki czemu została ukazana ich wzajemna korelacja i ich związki, które naświetlają kondycję człowieka współczesnego.